MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

DIOCESE OF SOUTH-WEST AMERICA
MORTH MARIAM VANITHA SAMAJAM
2019

Theme

Gift of the Holy Spirit

Then Peter said to them, “Repent, and let everyone of you be baptized in the name of Jesus Christ for the remission of sins; and you shall receive the gift of the Holy Spirit.” (Acts 2:38 OSB)

പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം

പത്രൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നായി ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം ലഭിക്കും.

(അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 2:38)

Table of Contents

Table of Contents 2

1 Bible Classes 3

2 Essay Competition 3

3 Annual Conference 4

4 Annual Examination 4

4.1 Syllabus 4

4.1.1 New Testament 4

4.1.2 Faith Study 4

4.1.3 Memory Verses (Refer Orthodox Study Bible) 4

4.1.4 Prayer 7

4.1.5 Song 7

5 Quiz Competition 8

5.1 Syllabus 8

5.1.1 New Testament: Acts of Apostles 1-14 8

5.1.2 Old Testament: 2 Kings 1 – 12 8

5.1.3 Church History: A.D 1959 – 1975 8

5.1.4 Ancient Fathers 8

6 Talent Competition 9

7 Unit Registration Fee 11

8 Samajam Day Cover Collection 11

9 Important Dates 11

10 Church History Questions 11

10.1 Questions in Malayalam 11

10.2 Questions in English 15

11 Ancient Fathers – Study Material in English 18

11.1 St. Polycarp of Smyrna 18

11.2 St. Ignatius of Antioch 20

12 Ancient Fathers – Study Material in Malayalam 24

12.1 St. Ignatius of Antioch 24

12.2 St. Polycarp of Smyrna 27

13 Faith Study Material in English 30

1 Bible Classes

Bible classes for this year will be starting on Wednesday 30-Jan-2019 with New Testament classes by **Rev. Fr. Issac B. Prakash**. New Testament study portion for this year is **Acts of Apostles 1-14**. Faith Study about Holy Qurbana will be taught by **Rev. Fr. P.C. George** on Thursday starting from 31-Jan-2019. Faith Study topic is **"The Scripture and the Church"**.

Classes will continue every week on Wednesday and Thursday till the prescribed study portion for this year is completed. Class duration is 1 hour and starts at 8 pm Central Time. Please try to attend these classes live. For the benefit of those who miss the classes, recordings will be made available on Diocese website under MMVS page. The number to dial is **1-218-632-0187** and access code is **3703#**

Bible verse reading in Bible Class: To get involvement from all regions, bible verse reading during Bible Class will be assigned to each region every week on a rotation basis. Regional Secretaries in consultation with Unit Secretaries can identify the person to read.

Please see the region wise rotation to be followed from 30th January onwards.

1. South Dallas
2. South Houston
3. West
4. North-West
5. South-East
6. Mid-West Detroit
7. Mid-West Chicago

2 Essay Competition

Topic: **Life and Contributions of H. G. Dr. Paulose Mar Gregorios**
അഭിവന്ദ്യ Dr. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവും സംഭാവനകളും

- Life of Thirumeni need not be written in an elaborate way; a short account of the life of Thirumeni is only required.
- There are contributions in various fields and aspects, which candidate need to summarize into categories/headings and write briefly about each category in a concise way within the allotted 30 minutes.
- Candidate can write the essay either in Malayalam or in English.

Date: 23-March-2019, Saturday OR 24-March-2019, Sunday
Duration: 30 minutes.

3 Annual Conference

2019 MMVS Annual Conference will be conducted as part of Family and Youth Conference.
Venue: Chicago
Dates: 17-July-2019 to 20-July-2019

Details of program schedule will be informed later.

4 Annual Examination

Date: 19th or 20th October 2019 – to be confirmed later.

4.1 Syllabus

4.1.1 New Testament

Acts of Apostles 1 – 14

4.1.2 Faith Study

The Scripture and the Church. (Study material will be given before Bible class)

4.1.3 Memory Verses (Refer Orthodox Study Bible)

1) Acts 1:8
2) Acts 2:38
3) Acts 3:19,20
4) Acts 4:32,33a
5) Acts 5:9
6) Acts 6:3
7) Acts 7:56
8) Acts 8:20
9) Acts 9:22
10) Acts 10:11
11) Acts 11:26
12) Acts 12:23
13) Acts 13:10
14) Acts 14:22

1) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 1:8

എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടു യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.

1) Acts 1:8

But you shall receive power when the Holy Spirit has come upon you; and you shall be witnesses to Me in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and to the end of the earth.

2) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 2:38

പത്രൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നായി ഓരോരുത്തൻ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം ലഭിക്കും.

2) Acts 2:38

Then Peter said to them, “Repent, and let everyone of you be baptized in the name of Jesus Christ for the remission of sins; and you shall receive the gift of the Holy Spirit.”

3) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 3:19,20
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാഞ്ഞുകിട്ടേണ്ടതിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തുനിന്നു ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും നിങ്ങൾക്കു മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും.

3) Acts 3:19,20
Repent therefore and be converted, that your sins may be blotted out, so that times of refreshing may come from the presence of the Lord, and that He may send Jesus Christ, who has preached to you before.

4) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 4:32,33a
വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനിക്കുള്ളതു ഒന്നും സ്വന്തം എന്നു ആരും പറഞ്ഞില്ല; സകലവും അവർക്കു പൊതു വായിരുന്നു.

4) Acts 4:32
Now the multitude of those who believed were of one heart and one soul; neither did anyone say that any of the things he possessed was his own, but they had all things in common.

5) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 5:9
പത്രൊസ് അവളോടു: കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു എന്തു? ഇതാ, നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാൽ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടു; അവർ നിന്നെയും പുറത്തു കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു.

5) Acts 5:9
Then Peter said to her, "How is it that you have agreed together to test the Spirit of the Lord? Look, the feet of those who have buried your husband are at the door, and they will carry you out."

6) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 6:3
ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞു നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നേ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ വേലെക്കു ആക്കാം.

6) Acts 6:3
Therefore, brethren, seek out from among you seven men of good reputation, full of the Holy Spirit and wisdom, whom we may appoint over this business.

7) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 7:56
ഇതാ, സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

7) Acts 7:56
"Look! I see the heavens opened and the Son of Man standing at the right hand of God!"

8) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 8:20
പത്രൊസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനം പണത്തിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നീ നിരൂപിക്കകൊണ്ടു നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ.

8) Acts 8:20
But Peter said to him, "Your money perish with you, because you thought that the gift of God could be purchased with money!"

9) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 9:22
ശൌലോ മേൽക്കുമേൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരെ മിണ്ടാതാക്കി.

9) Acts 9:22
But Saul increased all the more in strength, and confounded the Jews who dwelt in Damascus, proving that this Jesus is the Christ.

10) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 10:11
ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു തൂപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോണും കെട്ടീട്ടു ഭൂമിയി

10) Acts 10:11

ലേക്കു ഇറക്കിവിട്ടോരു പാത്രം വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു.

And he saw heaven opened and an object like a great sheet bound at the four corners, descending to him and let down to earth.

11) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 11:26
അവർ ഒരു സംവത്സരം മുഴുവനും സഭായോഗങ്ങളിൽ കൂടുകയും ബഹുജനത്തെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു; ആദ്യം അന്ത്യൊക്ക്യയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പേർ ഉണ്ടായി.

11) Acts 11:26
So, it was that for a whole year they assembled with the church and taught a great many people. And the disciples were first called Christians in Antioch.

12) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 12:23
അവൻ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്കായ്കയാൽ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഉടനെ അവനെ അടിച്ചു, അവൻ കൃമിക്കു ഇരയായി പ്രാണനെ വിട്ടു.

12) Acts 12:23
Then immediately an angel of the Lord struck him, because he did not give glory to God. And he was eaten by worms and died.

13) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 13:10
ഹേ സകലകപടവും സകല ധൂർത്തും നിറഞ്ഞവനേ, പിശാചിന്റെ മകനേ, സർവ നീതിയുടെയും ശത്രുവേ, കർത്താവിന്റെ നേർവഴികളെ മറിച്ചുകളയുന്നത് നീ മതിയാക്കുകയില്ലയോ?

13) Acts 13:10
"O full of deceit and all fraud, you son of the devil, you enemy of all righteousness, will you not cease perverting the straight ways of the Lord?"

14) അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 14:22
വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കേണം എന്നും നാം അനേകം കഷ്ടങ്ങളിൽകൂടി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു.

14) Acts 14:22
Strengthening the souls of the disciples, exhorting them to continue in the faith, and saying, "We must through many tribulations enter the kingdom of God."

4.1.4 Prayer

അനുതാപത്തിന്റെ കോലോ

കർത്താവേ! നിന്റെ സർവ്വ കല്പനകളുടെയും വഴി ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെ. ഞങ്ങൾ അവയെ ആചരിച്ച് നിന്റെ കൃപയാൽ ജീവിക്കുമാറാകണമെ. നിന്റെ നൽവരത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരം കവർച്ച ചെയ്യപ്പെടാതിരിപ്പാനായിട്ട് ഞങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളുടെ തുറക്കപ്പെട്ട വാതിലുകൾക്കു നീ കാവൽക്കാരെ നിയമിക്കണമെ. ബാറെക്മോർ.

വിശുദ്ധന്മാരാൽ തന്റെ വിശുദ്ധത കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധനായ ദൈവമേ! കർത്താവ് പരിശുദ്ധനെന്നും തന്റെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതെന്നും സ്രോപ്പേന്മാർ സ്തുതിക്കുന്നതു പോലെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിപ്പാനായിട്ട് ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെയും വിചാരങ്ങളെ നീ വിശുദ്ധീകരിച്ച് വെടിപ്പാക്കണമെ.

മൊറിയൊ...

Prayer of Repentance

O Lord! teach us all Your commandments. By Your grace help us to live according to them. O God set guards to the open doors of our senses that the treasury of Your grace may not be detained from us. Barekmor.

O holy God, Your Holiness is adored by all saints. O Lord, cleanse our thoughts and make us worthy to glorify Your name like the seraphim who proclaim and glorify Your Holiness.

Moryo…

4.1.5 Song

15th and 16th stanzas of section 'Prabhatham' of the song Pratha Kalathil from Qurbana Kramam.

പ്രഭാതം

വെട്ടം വീണപ്പോൾ ദാവീദാമോദാൽ
ദേവഗാരത്തിൽ - പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പോയി
ലോകം വീണ്ടോനേ! - നാഥാ എൻ വാക്യം
ധ്യാനം കണ്ണീരെ - ന്നിവ കൈക്കൊള്ളേണേ.
          ഹാലേലുയ്യാ-ഉ ഹാലേലുയ്യാ
നീ നൽകീടേണം പാപത്തിൻ ശാന്തി.

ക്ഷിപ്രം മായുന്നോ-രീ മയ്യൽക്കാലം
വിശ്വത്തെ ഏവം-ശോഭിപ്പിച്ചെങ്കിൽ
പാതാളസ്ഥന്മാർ-ഉത്ഥാനം ചെയ്കേ
കർത്താവിങ്ങെത്തും-നാളേറ്റം ശ്രേഷ്ഠം.
          ഹാലേലുയ്യാ-ഉ ഹാലേലുയ്യാ
ഭൂഷാദാതാവേ! കാരുണ്യം ചെയ്ക.

On the Morning

At the morning time – David went to pray
At the house of God and he begged of Him
"Hear my words, O Lord, - my meditation
Attend to my cry Savior of the World
          Halleluyah w'Halleluyah
Make me worthy to receive forgiveness"

If this morning which – is passing away
Drives away darkness and lightens the world
How great will it be – on that morning when
Our Lord comes again and raises the dead
          Halleluyah w'Halleluyah
You who crown Your worshippers, have mercy!

5 Quiz Competition

5.1 Syllabus

5.1.1 New Testament: Acts of Apostles 1-14

NT Quiz Questions: To bring more involvement at the unit level, this year New Testament portions will be divided and given to regions. Each region will get specific Bible portions assigned to them. Each unit in the region is requested to prepare questions either in English or in Malayalam from the assigned portions.

Regional Secretary need to co-ordinate with unit secretaries, collect and send the questions to General Secretary by 25th March 2019. Once the questions are received from each region, it will be compiled into one document and given as question bank to all members for studying and revising New Testament portion. Portions assigned to each region are as follows:

North-West Region – Acts 1,2
South Dallas – Acts 3,4
Mid-West Detroit – Acts 5,6
Mid-West Chicago – Acts 7,8
West Region – Acts 9,10
South Houston – Acts 11,12
South-East Region – Acts 13 and 14

5.1.2 Old Testament: 2 Kings 1 – 12

OT Quiz Questions: Same as above. Portions assigned to each region are as follows:

North-West Region – 2 Kings 1, 2
South Dallas – 2 Kings 3, 4
Mid-West Detroit – 2 Kings 5
Mid-West Chicago – 2 Kings 6, 7
West Region – 2 Kings 8
South Houston – 2 Kings 9,10
South-East Region – 2 Kings 11, 12

5.1.3 Church History: A.D 1959 – 1975

Please refer page 12 for church history questions.

5.1.4 Ancient Fathers

1. St. Polycarp of Smyrna
2. St. Ignatius of Antioch

Please refer page 18 for study material on ancient fathers.

6 Talent Competition

Talent Competition will be conducted for three age groups.

Group 1 – ages 18 – 40
Group 2 – ages 41 – 60
Group 3 – ages 61 and above

- Solo Song - Any Christian devotional song in Malayalam or in English. Duration is 3 minutes and there are English and Malayalam categories for solo song competition. Candidate can sing solo song either in English or in Malayalam.

- Speech – Theme for speech is Acts 2:38. Duration is 5 minutes and there are English and Malayalam categories for speech competition. Candidate can do speech either in English or in Malayalam.

- Group Song - Only **2 age groups** are allowed for group song - **18 -40 and 41 above.** 3 songs selected for this year, with links to YouTube videos with tunes are given below. Participants can choose one song and can only alter the speed in which they sing that song. Groups can have 2-5 participants in it. Group song has only Malayalam category. There is no time limit for group song. Groups can choose to sing either 2 or 3 stanzas of the song they select.

1. Ishaa Naadha – Holy Feast of Pentecost

https://youtu.be/_UxoQZMzfHE

ഈശാ നാഥാ! - വാരപ്പെരുന്നാളായിടുമീ
പെന്തിക്കൊസ്തിൻ - പാവനമാം നാളിൽ
തീ പോലെത്തി - പാറക്കലീത്തായാം റൂഹാ
വെണ്മാടത്തിൽ - നൽ ശിഷ്യന്മാർക്കായ്
സദ്വിശ്വാസം - സ്നേഹം സൽഗതിയെന്നിവയിൽ
പൂർണ്ണത നൽകി - ചെന്നുൽ ഘോഷിച്ചാർ
ഹാലേലുയ്യാ - നേർവഴി വിട്ടൊരു ജാതികളെ
ശീലിപ്പിച്ചു - സത്യത്തിൻ മാർഗ്ഗം

ഈശാ നാഥാ! - സ്വർഗ്ഗാരോഹത്തിൻ നാൾ നീ
നിൻപന്തിരുവ - ർക്കേകി വാഗ്ദാനം
താതങ്കൽ ചെ - ന്നാശ്വാസദനെയയയ്ക്കും ഞാൻ
അവനാൽ നിങ്ങൾ - സ്ഥൈര്യം നേടീടും
ശീലിപ്പിക്കും - നിങ്ങളെ നിർമ്മലമാം മർമ്മം
ദുഷ്ടന്നെതിരായ് - വാളേന്തും നിങ്ങൾ
ഹാലേലുയ്യാ - തെറ്റിപ്പോയോരമന്യർ -
ക്കേകും നിങ്ങൾ - നേരാം വിശ്വാസം
ബാറെക്മോർ.

ശ്ലീഹന്മാരെ! - വിശ്വാസത്തിൻ ശില്പികളെ!
നിർമ്മല സഭയെ - നിർമ്മിതി ചെയ്തോരേ!
ആനന്ദിപ്പിൻ - ജീവദ റൂഹായാം വീഞ്ഞിൽ
ഇരുളാണ്ടോർതൻ - വെളിവായ് തീർന്നീടാൻ
പരമോന്നതമാം - ഏകമതാം സാരാംശത്തിൽ
പൊരുളൊന്നായി - ക്നൂമാ മൂന്നാകും
ഹാലേലുയ്യാ - താതാത്മജ റൂഹായാകും
ത്രിത്വത്തെയുൽ - ഘോഷിച്ചോതീടിൻ.
മൊറിയൊ....

2. Ekaathmaja Deva – Anointing of the sick

https://youtu.be/dJbMryyStgA

ഏകാത്മജദേവാ! – ഞാ - ൻ നിൻ
കൃപയുടെ കടലിൽ നോക്കുന്നേൻ
എൻ കടമേറി - പാപം പെരുതായി
നിൻ സോപ്പായെന്മേ - ൽ പൂ – ശീ -
ട്ടെന്മിഴി നീരാൽ വെണ്മയെഴാൻ
കേഴുന്നേൻ നിൻ - ജനക സ്നേഹത്താൽ
എൻ വൈരികൾ മോദി -ച്ചീ -ടാ -
തനുതാപമെഴും പാതകിയിൽ
ദൂതസമൂഹം - മോദിച്ചോതട്ടെ.
പശ്ചാത്താപമിയ – ന്നോ - രെ
രാപകൽ വാതിൽ തുറന്നേറ്റും
ഹാലേലുയ്യാ - നാഥൻ വാഴ്‌വുടയോൻ

മൂല്യമിതാ തരണം – തൈ - ലം
വ്യാപാരിയൊടേവം പറയും
പാപിനി തന്റെ - നാദം ബഹുമധുരം
നൽകുക മേത്തരമാം – തൈ - ലം
ഞാനതിലെന്മിഴിനീർ ചേർത്തി-
ട്ടേകാത്മജനെ - യഭിഷേചിക്കട്ടെ.

ഇപ്പരിമള തൈ – ലത്താ - ൽ ഞാൻ
പാപവിമോചന മാർന്നിടുമെ -
ന്നെൻ ദൈവത്തിൽ - പ്രത്യാശിക്കുന്നേൻ
അവൾ തൈലം വാങ്ങി – ച്ചെ - ന്നാൾ
വിശ്വാസം ദർശിച്ചുടയോൻ
ഹാലേലുയ്യാ - പാപക്ഷമ നൽകി.

ഞാനെൻ പാപത്തിൽ ചാവാൻ
നാഥാ സംഗതിയാക്കരുതെ
അർപ്പിക്കുന്നേൻ ഹിതകരമാം ബാഷ്പം
ആടൊ മാടൊ ചെങ്ങാലി
പ്രാവോ പ്രാവിൻ കുഞ്ഞോ ഞാൻ
അർപ്പിക്കുന്നില്ലയ്യോ തിരുമുമ്പിൽ
ശീമോനുടെ ഭവനം പൂണ്ട
പാപിനിപോൽ ഞാനർപ്പിക്കും
ബാഷ്പകണം കണ്ടെന്നൊടു കൃപചെയ്ക
തവജനക സ്നേഹം മാതാ
മറിയാമിൻ പ്രാർത്ഥനയിവയാൽ
ഹാലേലുയ്യാ നീക്കണമെൻ പിഴകൾ

3. Mooshe Aloho – Qudosh Itho – Qurbana Kramam

https://youtu.be/a3gb2WmO0VA

മൂശേ ആലോഹോ - മുള്ളുമര-ത്തിൽനിന്ന്
അങ്ങു വിളി-ച്ചരുൾചെയ്തു;
കൂടാരത്തിന്മേലും - കൂടെയതി - ന്നുള്ളതിലും
കൈക്കൊണ്ടേൻ - അധികാരം
ഹാലേ-ലുയ്യ-ഉ-ഹാലേ...
കഹനൂസാ - നടത്തുക നീ.

തീയല്ലോ-ഈ മദ്ബഹാ; -തീ തന്നെ -പൂജയിതും;
തീയിതിനെ-ചുറ്റുന്നു; - തീയ്ക്കു തന്നെ-
പരിചരിപ്പു;
കഹനകളേ! - നിങ്ങളിഹ ഇത്തീയിൻ- ജ്വാലകളിൽ
ഹാലേ-ലുയ്യ-ഉ-ഹാലേ...
എരിയായ് വാൻ- സൂക്ഷിപ്പിൻ.

പരിശുദ്ധാ-ലയമുള്ളിൽ - സ്കറിയാതൻ -
ധൂപത്തെ
കൈക്കൊണ്ട - കർത്താവേ!
നിൻ ദാസ-ന്മാരെ നിന-ച്ചിന്നടിയാരണയ്ക്കുന്ന
ഈ ധൂപം - കൈക്കൊണ്ട്
ഹാലേ-ലുയ്യ-ഉ-ഹാലേ...
ഇജ്ജനത്തിൽ-നിരക്കണമേ.

7 Unit Registration Fee

Unit Registration Fee of $100 from unit churches should be send to Ms. Liz Philips before 31st March 2019. Unit Treasurer should get check from their church trustee for the amount. Check should be made payable to Diocese of South-West America. Mailing Address for sending the check is given below.

Ms. Liz Philips
3200 Marquette Dr
Flower Mound, TX 75022

8 Samajam Day Cover Collection

Samajam Day Cover Collection from unit churches should be send to Ms. Liz Philips before 15th September 2019. Unit Treasurer should get check from their church trustee for the amount collected and check should be made payable to Diocese of South-West America. Mailing Address for sending the check is given above.

9 Important Dates

Bible Class	Every Wednesday and Thursday from 1/30 and 1/31 onwards
Unit Registration Fee	before 31-Mar-2019
Essay Competition	23rd March 2019, Saturday OR 24th March 2019, Sunday
NT an OT Quiz Questions from all regions	25th March 2019
Annual Conference	Along with FYC 2019 from 17th July – 20th July
MMVS Day	15-Aug-2019 or the Sunday after that i.e. on 18-Aug-2019
Samajam Day Cover Collection	before 15-Sep-2019
Annual Examination	19th or 20th October 2019 (to be confirmed later)

10 Church History Questions

10.1 Questions in Malayalam

1. മലങ്കര സഭയിലെ മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ ആരായിരുന്നു?
   പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ (1929 - 1964 വരെ 35 വർഷം സഭയെ നയിച്ചു)

2. പ. ബസ്സേലയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്ക ബാവ കാലം ചെയ്തതെന്ന്?
   എവിടെയാണ് അടക്കിയതു?

1964 ജനുവരി 3. കോട്ടയം ദേവലോകം അരമന

3. മലങ്കരയുടെ 'ബാർ എബ്രായ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പിതാവ് ആരാണ്?
   പ.ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ

4. വലിയ ബാവ (Great Catholicos) എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കാതോലിക്ക ബാവ ആരാണ്?
   പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ

5. സഭാകവി സി.പി.ചാണ്ടിയെ പ്രാർത്ഥനാക്രമം സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ നിയമിച്ചത് ആരാണ്?
   പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ

6. പരുമല തിരുമേനിയേയും (ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്), കോതമംഗലത്തു കബറടങ്ങിയ യൽദോ മാർ ബസ്സേലി ാസ് തിരുമേനിയേയും, സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം അനുസരിച്ച് പരിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപിച്ചതാരാണ്?
   പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ

7. അഖില ലോകസഭാ കൗൺസിലിന്റെ 3-മതു യോഗം എവിടെ നടത്തപ്പെട്ടു? അതിൽ പങ്കെടുത്ത കാതോലിക്കാ ബാവ ആരാണ്?
   ന്യൂ ഡൽഹി (1961). പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് രണ്ടാമൻ

8. ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിച്ചതെന്ന്?
   1960

9. മലങ്കര സഭയുടെ അത്യുന്നത ബഹുമതി എന്ത്?
   ഓഡർ ഓഫ് സെന്റ് തോമസ്

10. 1964 ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് ആരാണ്?
    പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതീയൻ

11. മലങ്കര സഭയിലെ നാലാമത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ ആരായിരുന്നു?
    പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ (ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി)

12. നാലാം കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചതാര്?
    അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതീയൻ (1964 മേയ് 22 നു കോട്ടയം മാർ ഏലിയ ചാപ്പലിൽ വച്ച്)

13. പ. പാത്രിയാർകീസിനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മലങ്കര സഭയിലെ അവസാനത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ ആരാണ്?
    പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

14. ഭൂരിഭാഗം പ്രൊമ്യോനുകൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തതരാണ്?
    പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

15. പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ ബാവ സുറിയാനിയിൽ തനിക്കുള്ള അപാരപാണ്ഡിത്യം പ്രകടമാക്കിയത്, വിവിധ ശുശ്രൂഷക്രമങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു കൊണ്ടാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എഴുതുക.
പട്ടംകൊടയുടെ വിവിധക്രമങ്ങൾ, പള്ളികൂദാശ ക്രമം, മൂറോൻ കൂദാശയുടെ ക്രമം

16. പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ ബാവയുടെ സംഭാവനകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രാർത്ഥനകളും പ്രൊമ്യോനുകളും സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മലയാളത്തിലെ ആരാധനാസാഹിത്യത്തെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുവാൻ ഉതകി. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എഴുതുക.
പെങ്കീസ പ്രൊമ്യോനുകൾ, നാല്പതു നോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവാഴ്ചയിലെയും, മൂന്നു നോമ്പിലെയും പ്രൊമ്യോനുകൾ, സെദറാകൾ

17. മലങ്കരയിലെ ഗമാലിയേൽ എന്നറിയപ്പെടുന്നതാര്?
ചെറിയ മഠത്തിൽ സ്കറിയാ മല്പ്പാൻ

18. പഴയ സെമിനാരിയെ സർവ്വകലാശാലയോട് അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്ത വർഷം ഏത്?
1964 (സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാല)

19. ഏതു കാതോലിക്ക ബാവായുടെ കാലത്താണ് പഴയ സെമിനാരിയെ സർവ്വകലാശാലയോട് അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തത്?
പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

20. മലങ്കര സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത കാതോലിക്ക ബാവ ആരാണ്?
പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

21. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തു നിന്നും മെത്രാൻ കക്ഷിയിലേക്കു വന്നു കാതോലിക്ക ആയ തിരുമേനി ആരാണ്?
പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

22. ഏതു ചാപ്പലാണ് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്ക ബാവയുടെ ഔദ്യോഗിക കത്തീഡ്രൽ ആയി ഉയർത്തിയത്?
മാർ ഏലിയ ചാപ്പൽ, കോട്ടയം (1966 ൽ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമന്റെ കാലത്ത്)

23. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ചിന്റെ സമ്മേളനം 1965 ൽ നടത്തപ്പെട്ടത് എവിടെയാണ്?
ആഡിസ് അബ്ബാബ്ബ, എത്യോപ്യ

24. 1965 ൽ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ കാതോലിക്ക ബാവായ്ക്ക് മൊസൂളിൽ നിന്നു പ.ഇഗ്നാത്തിയോസ് യക്കോബ് തൃതീയൻ ബാവ കൊടുത്തയച്ച സമ്മാനം എന്തായിരുന്നു?
പ. തോമശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്.

25. ഏതു കാതോലിക്ക ബാവ ആണ് അച്ചനാകുന്നതിനു മുൻപു റമ്പാൻ ആയത്?
പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ

26. നാലാമത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ എത്ര വർഷം സഭയെ നയിച്ചു?
11 വർഷം (1964-1975)

27. റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയും മലങ്കര സഭയും തമ്മിൽ സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ നാലാം കാതോലിക്ക ബാവ നടത്തിയ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ എഴുതുക.
    1) ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി മൈലാപ്പൂരിൽ റോമൻ കത്തോലിക്ക കത്തീഡ്രലിൽ 1963 ഡിസംബർ 25 നു കുർബ്ബന അർപ്പിച്ചു.
    2) 1964 ഡിസംബർ 3 നു പ.പോൾ ആറാമൻ പോപ്പുമായി ബോംബേയിൽ വച്ച് കൂടി കാഴ്ച്ച നടത്തി.

28. 1973 ൽ മലങ്കരയിലെ രണ്ടു തിരുമേനിമാർ റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അലെക്സയോസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തു. അവർ ആരെല്ലാമാണ്?
മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനി

29. പ.ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ കാതോലിക്ക ബാവ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തത് എന്നാണ്? കാലം ചെയ്തത് എന്നാണ്? എവിടെയാണ് കബറടക്കിയിരിക്കുന്നത്?
1975 ഒക്ടോബർ 27, 1975 ഡിസംബർ 8, കോട്ടയം ദേവലോകം അരമന

30. മലങ്കര സഭയിലെ അഞ്ചാമത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ ആര്?
പ. മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ

31. ആരാണ് അഞ്ചാം കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചത്?
ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനി

32. അഞ്ചാമത്തെ കാതോലിക്ക ബാവ ആകുന്നതിനു മുൻപ് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് അലങ്കരിച്ചിരുന്ന പദവി ഏത്?
ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനാധിപൻ

33. ഇടക്കാലത്തിനു ശേഷം മാർത്തോമ്മ എന്ന നാമം പേരിനോട് ചേർത്ത കാതോലിക്ക
പ.ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ

34. പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ തുടങ്ങിയ ആത്മായ വേദശാസ്ത്രപരിശീലന പദ്ധതിയുടെ പേര്?
ദിവ്യബോധനം

35. വർഷത്തിൽ രണ്ടു തവണ പ്രഖ്യാപിത തീയതികളിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് കൂടുന്ന ശൈലി ആവിഷ്ക്കരിച്ച കാതോലിക്ക ബാവ
പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ

36. റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഏതെല്ലാം ബഹുമതികൾ നൽകിയാണ് പ.ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ കാതോലിക്ക ബാവായെ ആദരിച്ചത്?
റഷ്യയിലെ പരമോന്നത ബഹുമതി ആയ ഓഡർ ഓഫ് സെന്റ് വ്ലാഡിമർ പദവിയും, ലെനിൻ ഗ്രാഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഫെല്ലോ സ്ഥാനവും

37. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരും അംശവടിയും ലഭിച്ചതാർക്ക്?
കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി

38. ജനനദിനവും മരണദിനവും ഒരേ തീയതിയിൽ കൊണ്ടാടുന്ന തിരുമേനി
കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി

39. ഒരു ദിവസം മാത്രം അച്ചനായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്ത
    കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി

40. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ദയറായുടെ പേര്, നാമകരണം ചെയ്തതാര്?
    താബോർ ദയറ, പ.വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി

10.2 Questions in English

1. Name the 3rd Catholicos of Malankara Church
   H. H. Baselios Geevarghese II (1929-1964 led the church for 35 years)

2. When was H. H. Baselios Geevarghese II called to eternal rest? Where is his body entombed?
   1964 January 3rd at Kottayam Devalokam Aramana

3. Who is known as 'Bar Ebraya' of Malankara church?
   H. H. Baselios Geevarghese II

4. Which Catholicos was known as the Great Catholicos?
   H. H. Baselios Geevarghese II

5. Name the Catholicos who appointed SabhaKavi C. P. Chandy to translate prayer books from Syriac to Malayalam.
   H. H. Baselios Geevarghese II

6. Name the Catholicos who declared Parumala Thirumeni (H. G. Geevarghese Mar Gregorios) and H. G. Yeldo Mar Baselios as saints as per Synod decision
   H. H. Baselios Geevarghese II

7. Where was the third meeting of World Council of Churches held and which Catholicos attended the meeting?
   New Delhi (1961), H. H. Baselios Geevarghese II

8. In which year was Outside Kerala Diocese formed?
   1960

9. Highest honor in Malankara Church
   Order of St. Thomas

10. Name the Patriarch who visited Malankara in 1964
    Patriarch of Antioch H. H. Ignatius Jacob III

11. Name the 4th Catholicos of Malankara Church
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I (H.G Augen Mar Thimotheos)

12. Who consecrated 4th Catholicos?
    Patriarch of Antioch H. H. Ignatius Jacob III (1964 May 22nd at a Mar Elia Chapel)

13. Who was the last Catholicos in Malankara Church who was consecrated by Patriarch of Antioch?

H. H. Moran Mar Baselios Augen I

14. Who translated most of the Promeyons from Syriac to Malayalam?
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I

15. H. H. Moran Mar Baselios Augen I expressed his deep knowledge in Syriac by translating various service books from Syriac to Malayalam. Write a few examples.
    Various service books of the Holy Order of Priesthood, Service book of consecration of church, service book for the consecration of Holy Chrism.

16. Contributions of H. H. Moran Mar Baselios Augen I in translating prayers and Promeyons from Syriac to Malayalam had enriched the Malayalam liturgical literature. Write some examples.
    Penkeesa Promeyons, Promeyons of 40 day lent, passion week and 3 day lent, Sedras

17. Who is known as Gamaliel of Malankara Church?
    Skariah Malpan of Cheriya Madham

18. Year in which Old Seminary was affiliated to University
    1964 (Serampur University)

19. During which Catholicos's reign was Old Seminary affiliated to university?
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I

20. Which Catholicos abdicated the See for the first time in the history of Malankara Church?
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I

21. Name the metropolitan who came from the Patriarch faction to Catholicose faction, and later became the Catholicose of the East?
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I

22. Which chapel was raised as the official cathedral of the Catholica Bava?
    Mar Elia Chapel (in 1966 by H. H. Moran Mar Baselios Augen I)

23. Where was the conference of the Oriental Orthodox Churches held in 1965?
    Addis Ababa, Ethiopia

24. What was the special gift given to H. H. Moran Mar Baselios Augen I, during his visit to Mosul in 1965, by H. H. Ignatius Yakub III?
    Relics of Apostle St. Thomas

25. Which Catholica Bava became Ramban before becoming priest?
    H. H. Moran Mar Baselios Augen I

26. How long did 4th Catholicos lead the Malankara Church?
    11 years (1964-1975)

27. Write two initiatives taken by 4th Catholicos for establishing a friendly relationship between Roman Catholic Church and Malankara Church.
    1. H.G Augen Mar Thimotheos celebrated Holy Eucharist at Roman Cathedral in Mylapore on 25th December 1963.
    2. Met and held talks with Pope Paul VI on 3rd December 1964 in Bombay.

28. Name the two delegates of Malankara Orthodox Church who attended the consecration ceremony of Russian Patriarch, Mar Alexios in 1973.
    Mathews Mar Athanasius and Daniel Mar Philoxenos of Thumpamon Diocese

29. When did H. H. Moran Mar Baselios Augen I, abdicate the See? When was Augen Bava called to eternal rest? Where is His Holiness entombed?
    1975 October 27th, 1975 December 8th, Kottayam Devalokam Aramana

30. Name the 5th Catholicos of Malankara Church
    H.H. Moran Mar Baselios Marthoma Mathews I

31. Who consecrated 5th Catholicos?
    H. G. Daniel Mar Philoxenos

32. What was the key position held by H. G. Mathews Mar Athanasius before becoming 5th Catholicos?
    Metropolitan of Outside Kerala Diocese

33. Which Catholica Bava began using the name 'Marthoma' in the title?
    H.H. Moran Mar Baselios Marthoma Mathews I

34. What is the name of the theological education program for the laymen started during the time of H. H. Baselios Marthoma Mathews I?
    Divyabodhanam

35. Name the Catholica Bava who devised the way of conducting Synod two times annually on fixed dates.
    H.H. Moran Mar Baselios Marthoma Mathews I

36. Name the honors given by Patriarch of Russia to H.H. Moran Mar Baselios Marthoma Mathews I.
    Order of St. Vladimir and Fellow of Lenin Grad University

37. Who received the name and scepter of Parumala Thirumeni?
    H.G Kuriakose Mar Gregorios (Pampady Thirumeni)

38. Which Thirumeni was called to his eternal home on his birthday?
    H.G Kuriakose Mar Gregorios (Pampady Thirumeni) (born April 5th 1885 and died April 5th 1965)

39. Name the metropolitan who was made a Ramban after just one day of being a priest
    H.G Kuriakose Mar Gregorios (Pampady Thirumeni)

40. What is the name of the Dayara of Pampady Thirumeni and who gave that name?
    Tabor Dayara named by St. Vattasseril Mar Dionysius

11 Ancient Fathers – Study Material in English

11.1 St. Polycarp of Smyrna

https://orthodoxwiki.org/Polycarp_of_Smyrna
The holy, glorious and right-victorious Hieromartyr **Polycarp of Smyrna** was a bishop and martyr of the early Church and is regarded as one of the three chief Apostolic Fathers. The year of his birth is reported as anywhere from A.D. 69 to 81, and his martyrdom is recorded as being from A.D. 155 to 167. According to The Martyrdom of Polycarp, he died, bound and burned at the stake then stabbed when the fire failed to touch him, in Smyrna (the seat of his episcopacy and modern-day Izmir in Turkey), and he was also reported to be a disciple of the Apostle John. His feast day in the Church is February 23.

Life
There are two chief sources of information concerning the life of Polycarp. The first is known as the Martyrdom of Polycarp, and the second source is St. Irenaeus of Lyons' Adversus Haereses.

Polycarp was a correspondent of St. Ignatius of Antioch, one of the other Apostolic Fathers. Ignatius addressed a letter to him, and mentions him in the letters to the Ephesians and to the Magnesians. Polycarp visited Rome during the time of Pope Anicetus, and found their customs for observing Pascha differed. They agreed to peaceably disagree on this matter. Polycarp was offered the opportunity of celebrating the Eucharist in the Pope's church.

St. Irenaeus of Lyons, a disciple of Polycarp, relates how and when he became a Christian and in his letter to Florinus stated that he saw and heard him personally in lower Asia; in particular he heard the account of Polycarp's intercourse with John the Evangelist and with others who had seen Jesus Christ. Irenaeus also reports that Polycarp was converted to Christianity by apostles, was consecrated a bishop, and communicated with many who had seen Jesus. He repeatedly emphasizes the very old age of Polycarp. The Martyrdom has Polycarp himself give his age on the day of his death as 86 years.

St. Boukolos (or Bucolus, February 6), the first bishop of Smyrna, chose Polycarp as his successor before reposing in peace.

Date of martyrdom
The date of Polycarp's death is disputed. Eusebius of Caesarea dates it to the reign of Marcus Aurelius, circa 166-167. In the Martyrdom of Polycarp, Polycarp is recorded as saying on the day of his death, "Eighty and six years I have served him." which indicates that he could possibly have been eighty-six years old or that he had lived eighty-six years since his conversion to Christianity. A post-Eusebian addition to the treatise dates his death to Saturday, February 23 in the proconsulship of Statius Quadratus—which works out to be 155 or 156.

Surviving writings

The sole surviving work attributed to Polycarp is his letter To the Philippians and an account of The Martyrdom of Polycarp; both of these works form part of the writings usually collected under the title The Apostolic Fathers. The latter is considered the earliest genuine post-biblical account of a Christian martyrdom, and one of the very few genuine such writings from the actual age of the persecutions. It also is one of the earliest accounts of the veneration of relics, as the Martyrdom records that after Polycarp's immolation, the faithful piously gathered up his bones as precious treasures.

Relics

The right arm of St. Polycarp had been kept at the Holy Monastery of Panagia Ambelakiotissa - Saint Polycarp, outside Nafpaktos, Greece, from 1475 until it was stolen on March 14, 2013. Although the three thieves were apprehended, the relic has not been returned to the monastery.

https://oca.org/saints/lives/2017/02/23/100589-hieromartyr-polycarp-the-bishop-of-smyrna

Saint Polycarp, Bishop of Smyrna, who was "fruitful in every good work" (Col. 1:10), was born in the first century, and lived in Smyrna in Asia Minor. He was orphaned at an early age, but at the direction of an angel, he was raised by the pious widow Kallista. After the death of his adoptive mother, Polycarp gave away his possessions and began to lead a chaste life, caring for the sick and the infirm. He was very fond of and close to Saint Bucolus, Bishop of Smyrna (February 6). He ordained Polycarp as deacon, entrusting to him to preach the Word of God in church. He also ordained him to the holy priesthood.

The holy Apostle John the Theologian was still alive at this time. Saint Polycarp was especially close to Saint John, and sometimes accompanied him on his apostolic journeys.

Shortly before his death, Saint Bucolus expressed his wish that Polycarp be made Bishop of Smyrna. When Saint Polycarp was consecrated as a bishop, the Lord Jesus Christ appeared to him. Saint Polycarp guided his flock with apostolic zeal, and he was also greatly loved by the clergy. Saint Ignatius the God-Bearer of Antioch (December 20) also had a high regard for him. Setting out for Rome where execution awaited him, he wrote to Saint Polycarp, "This age is in need of you if it is to reach God, just as pilots need winds, and as a storm-tossed sailor needs a port."

The emperor Marcus Aurelius (161-180) came to the Roman throne and started up a most fierce persecution against Christians. The pagans demanded that the judge search for Saint Polycarp, "the father of all the Christians" and "the seducer of all Asia."

During this time Saint Polycarp, at the persistent urging of his flock, stayed in a small village not far from Smyrna. When the soldiers came for him, he went out to them and invited them in to eat. He asked for time to pray, in order to prepare himself for martyrdom. His suffering and death are recorded in the "Epistle of the Christians of the Church of Smyrna to the Other Churches," one of the most ancient memorials of Christian literature.

Having been brought to trial, Saint Polycarp firmly confessed his faith in Christ, and was condemned to be burned alive. The executioners wanted to nail him to a post, but he declared that God would give him the strength to endure the flames, so they could merely tie him with ropes. The flames encircled the saint but did not touch him, coming together over his head in the shape of a vault. Seeing that the fire did him no harm, the pagans stabbed him with a dagger. So much blood flowed from this wound that it extinguished the flames. The body of the hieromartyr Polycarp was then cremated. The Christians of Smyrna reverently gathered up what remained of his holy relics, and each year they celebrated the day of his martyrdom.

A story has been preserved about Saint Polycarp by his disciple, Saint Irenaeus of Lyons, which Eusebius cites in his ECCLESIASTICAL HISTORY (V, 20):

"I was still very young when I saw you in Asia Minor at Polycarp's," writes Saint Irenaeus to his friend Florinus, "but I would still be able to point out the place where Blessed Polycarp sat and conversed, and be able to depict his walk, his mannerisms in life, his outward appearance, his speaking to people, his companionable wandering with John, and how he himself related, together with other eyewitnesses of the Lord, those things that he remembered from the words of others. He also told what he heard from them about the Lord, His teachings and miracles....

"Through the mercy of God to me, I then already listened attentively to Polycarp and wrote down his words, not on tablets, but in the depths of my heart. Therefore, I am able to bear witness before God, that if this blessed and apostolic Elder heard something similar to your fallacy, he would immediately stop up his ears and express his indignation with his usual phrase: 'Good God! That Thou hast permitted me to be alive at such a time!'"

During his life the holy bishop wrote several Epistles to the flock and letters to various individuals. The only one that has survived to the present day is his Epistle to the Philippians which, Saint Jerome testifies, was read in the churches of Asia Minor at divine services. It was written by the saint in response to the request of the Philippians to send them some letters of the Hieromartyr Ignatius (December 20) which Saint Polycarp had in his possession.

11.2 St. Ignatius of Antioch

https://orthodoxwiki.org/Ignatius_of_Antioch
Our father among the saints Ignatius the God-bearer of Antioch (probably died AD 107) was the third bishop of Antioch, after the Apostle Peter and Euodios, whom Ignatius succeeded around AD 68. Ignatius, who also called himself Theophorous ("God-bearer"), was most likely a disciple of both Apostles Peter and John. Several of his letters have survived to this day; he is one of the Apostolic Fathers (the earliest group of the Church Fathers), and a saint in the Orthodox Church (feast day, December 20).

Martyrdom and Writings
He was arrested by the Roman authorities and transported to Rome to die in the arena. They hoped to make an example of him and thus discourage Christianity from spreading. Instead, he met with and encouraged Christians all along his route, and wrote letters to the Ephesians, Magnesians, Trallians, Philadelphians, Smyrneans, and Romans, as well as a letter to Polycarp, who was bishop of Smyrna and a disciple of John the Evangelist.

These letters proved to be influential in the development of Christian theology, since the number of extant writings from this period of Church history is very small. They bear signs of being written in great haste and without a proper plan, such as run-on sentences and an unsystematic succession of thought. Ignatius is the first known Christian writer to put great stress on loyalty to a single bishop in each city, who is assisted by both presbyters (priests) and deacons. Earlier writings only mention either bishops or presbyters, and give the impression that there was usually more than one bishop per congregation. Ignatius also stresses the value of the Eucharist, calling it "a medicine to immortality." The very strong desire for bloody martyrdom in the arena, which Ignatius expresses rather graphically in places, may seem quite odd to the modern reader, but an examination of his theology of soteriology shows that he regarded salvation as being from the power and fear of death. So, for him, to try to escape his martyrdom would be to fear death and place himself back under its power.

Nowadays only shorter variants of those seven letters are thought to be authentic writings of Ignatius. Their longer variants are thought to be emendations from the fifth century, created to posthumously enlist Ignatius as an unwitting witness into certain theological fights of that age, while the other letters bearing his name and the purported eye-witness account of his martyrdom, are thought to be pure forgeries from around the same time.

Quotes
"As a pilot calls on winds and a storm-tossed mariner looks homeward, so the times call on you to win your way to God. As God's athlete, be sober; the stake is immortality and eternal life."

https://oca.org/saints/lives/2011/12/20/103594-hieromartyr-ignatius-the-god-bearer-the-bishop-of-antioch
The Hieromartyr Ignatius the God-Bearer, was a disciple of the holy Apostle and Evangelist John the Theologian, as was also Saint Polycarp, Bishop of Smyrna (February 23). Saint Ignatius was the second bishop of Antioch, and successor to Bishop Euodius, Apostle of the Seventy (September 7).

Tradition suggests that when Saint Ignatius was a little boy, the Savior hugged him and said: “Unless you turn and become as little children, you shall not enter into the Kingdom of Heaven” (Mt. 18:3). The saint was called “God-Bearer” (Theophoros), because he bore God in his heart and prayed unceasingly to Him. He also had this name because he was held in the arms of Christ, the incarnate Son of God.

Saint Ignatius was a disciple of the Apostle John the Theologian, together with Saint Polycarp of Smyrna. As Bishop of Antioch, Saint Ignatius was zealous and spared no effort to build up the church of Christ. To him is attributed the practice of antiphonal singing (by two choirs) during church services. He had seen a vision of the angels in heaven alternately singing praises to God, and divided his church choir to follow this example. In the time of persecution, he was a source of strength to the souls of his flock, and was eager to suffer for Christ.

In the year 106 the emperor Trajan (98-117), after his victory over the Scythians, ordered everyone to give thanks to the pagan gods, and to put to death any Christians who refused to worship the idols. In the year 107, Trajan happened to pass through Antioch. Here they told him that Bishop Ignatius openly confessed Christ, and taught people to scorn riches, to lead a virtuous life, and preserve their virginity. Saint Ignatius came voluntarily before the emperor, so as to avert persecution of the Christians in Antioch. Saint Ignatius rejected the persistent requests of the emperor Trajan to sacrifice to the idols. The emperor then decided to send him to Rome to be thrown to the wild beasts. Saint Ignatius joyfully accepted the sentence imposed upon him. His readiness for martyrdom was attested to by eyewitnesses, who accompanied Saint Ignatius from Antioch to Rome.

On the way to Rome, the ship sailed from Seleucia stopped at Smyrna, where Saint Ignatius met with his friend Bishop Polycarp. Clergy and believers from other cities and towns thronged to see Saint Ignatius. He exhorted everyone not to fear death and not to grieve for him. In his Epistle to the Roman Christians, he asked them to assist him with their prayers, and to pray that God would strengthen him in his impending martyrdom for Christ: "I seek Him Who died for us; I desire Him Who rose for our salvation... In me, desire has been nailed to the cross, and no flame of material longing is left. Only the living water speaks within me, saying, 'Hasten to the Father.'"

From Smyrna, Saint Ignatius went to Troas. Here he heard the happy news of the end of the persecution against Christians in Antioch. From Troas, Saint Ignatius sailed to Neapolis (in Macedonia) and then to Philippi.

On the way to Rome Saint Ignatius visited several churches, teaching and guiding the Christians there. He also wrote seven epistles: to the churches of Ephesus, Magnesia, Tralles, Rome, Philadelphia, and Smyrna. He also addressed a letter to Saint Polycarp, who mentions a collection of the letters of Saint Ignatius in his letter to the Philippians (Ch. 13). Saint Irenaeus of Lyons quotes from Saint Ignatius's letter to the Romans (AGAINST HERESIES 5:28:4). All these letters have survived to the present day.

The Roman Christians met Saint Ignatius with great joy and profound sorrow. Some of them hoped to prevent his execution, but Saint Ignatius implored them not to do this. Kneeling down, he prayed together with the believers for the Church, for love between the brethren, and for an end to the persecution against Christians.

On December 20, the day of a pagan festival, they led Saint Ignatius into the arena, and he turned to the people: "Men of Rome, you know that I am sentenced to death, not because of any crime, but because of my love for God, by Whose love I am embraced. I long to be with Him, and offer myself to him as a pure loaf, made of fine wheat ground fine by the teeth of wild beasts."

After this the lions were released and tore him to pieces, leaving only his heart and a few bones. Tradition says that on his way to execution, Saint Ignatius unceasingly repeated the name of Jesus Christ. When they asked him why he was doing this, Saint Ignatius answered that this Name was written in his heart, and that he confessed with his lips Him Whom he always carried within. When the saint was devoured by the lions, his heart was not touched. When they cut open the heart, the pagans saw an inscription in gold letters: "Jesus Christ." After his execution Saint Ignatius appeared to many of the faithful in their sleep to comfort them, and some saw him at prayer for the city of Rome.

Hearing of the saint's great courage, Trajan thought well of him and stopped the persecution against the Christians. The relics of Saint Ignatius were transferred to Antioch (January 29), and on February 1, 637 were returned to Rome and placed in the church of San Clemente.

12 Ancient Fathers – Study Material in Malayalam

12.1 St. Ignatius of Antioch

അന്ത്യോക്യയിലെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് (ഉദ്ദേശം എ.ഡി. 110)

അന്ത്യോക്യയിലെ മൂന്നാമത്തെ ബിഷപ്പായിരുന്ന ഇഗ്നാത്തിയോസ് വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. പത്രോസും

പൗലോസുമായി അടുത്തിടപെടുവാനും അദ്ദേഹത്തിനവസരമുണ്ടായി. കർത്താവ് ഒരു ശിശുവിനെ വിളിച്ച് അടുക്കൽ നിർത്തി; "നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയിവരുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു (മത്തായി. 18:3) ആ ശിശു ഇഗ്നാത്തിയോസ് ആയിരുന്നുവെന്ന് ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഒരടിമയായിരുന്നുവെന്നും ഊഹിക്കപ്പെടുന്നു. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹം തീയ്ക്കടുത്ത മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് (ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്ത്യോക്യയിലും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള സഭകൾക്ക് ധീരമായ നേതൃത്വം നല്കിയ ആളാണ് മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ്.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ വളരെ ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിച്ച ട്രേജൻ ചക്രവർത്തിയുടെ (98-117AD) പീഢയുടെ കാലത്ത് 110 നോടടുത്ത് ഇദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നും ബന്ധനസ്ഥനാക്കി റോമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. റോമിൽ സിംഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കുവാനായിരുന്നു വിധി. പത്തു റോമൻപടയാളികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ റോമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയത്. പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് വഴിനീളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈയാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു, മഹാപുരോഹിതൻമാരും, പുരോഹിതൻമാരും അടങ്ങുന്ന വിശ്വാസികളുടെ വലിയ സംഘങ്ങൾ പട്ടണങ്ങൾ തോറും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. രക്തസാക്ഷിത്വത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ജൈത്രയാത്രയായി അതിനെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് തന്നെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്മിർണ്ണായിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ ബിഷപ്പ് പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ അതിഥിയായി കുറെനാൾ അവിടെ താമസിച്ചു. അവിടെ വച്ച് അദ്ദേഹം എഫേസൂസിലെയും, മാഗ്നേഷ്യയിലേയും, ട്രാല്ലീസിലേയും, റോമിലെയും സഭകൾക്ക് ഓരോ ലേഖനങ്ങളെഴുതി. സ്മിർണ്ണയിൽ നിന്ന് യാത്ര തുടർന്ന് ട്രോവാസിലെത്തി കുറെനാൾ താമസിച്ചു. അവിടെനിന്ന് ഫിലാഡെൽഫിയായിലേയും സ്മിർണ്ണായിലേയും സഭകൾക്കും സ്മിർണ്ണായിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പോസിനും ഓരോ ലേഖനമെഴുതി. അദ്ദേഹം ഫിലാഷ്യായിലെത്തിയപ്പോൾ റോമിൽ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എറിയാൻ വിധിയ്ക്കപ്പെട്ട സോസിമൂസ് എന്നും, റൂഫൂസ് എന്നും പേരായ രണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘത്തിൽ ചേർത്തു. അതിനുശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ സൂചനകളില്ല. അദ്ദേഹം റോമിൽ സിംഹങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ എറിയപ്പെട്ടു എന്നും അവ അദ്ദേഹത്തെ കടിച്ചു കീറിക്കൊന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ ഏഴു ലേഖനങ്ങളും വളരെ വിലപ്പെട്ട വയാണ്. അതിന്റെ സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ, അർമ്മീനിയൻ സഭയിലുള്ള പതിപ്പുകൾ തുടങ്ങിയവ ലഭ്യമാണ്. നാലോ അഞ്ചോ നൂറ്റാണ്ടിൽ ലത്തീൻ ഗ്രീക്കുഭാഷകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പതിപ്പിൽ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റേതായി പതിമൂന്ന് ലേഖനങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സുറിയാനിപതിപ്പും മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ ഏഴു ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ച് യൗസേബിയോസും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

ആദിമസഭയുടെ ജീവിതരീതിയും ആചാരനുഷ്ഠാനങ്ങളും, വിശ്വാസവും പഠിപ്പിക്കലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ ലേഖനങ്ങൾ ഉപകരിക്കും. എല്ലാ സഭകളിലും കൂദാശനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിലും മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ഐക്യമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ഭിന്നതകളും തർക്കങ്ങളും മാറ്റി ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായി പരിപൂർണ്ണ ഐക്യത്തോടെ ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

വി.കുർബ്ബാന മരണമില്ലായ്മയുടെ ഔഷധമാണെന്നദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. വേദവിപരിതങ്ങൾക്കെതിരെ ശക്തമായ വാദമുഖങ്ങളോടെ അദ്ദേഹം എഴുതി. യേശുക്രിസ്തു പരിപൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമാണ്. അവൻ കന്യകയിൽ നിന്ന് ജാതം ചെയ്തു പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ നാളിൽ കഷ്ടതയനുഭവിച്ച് മരിച്ച് പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തു (ഫിലി 2:8) തുടങ്ങി ഇന്ന് നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ആശയങ്ങളും ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ പല ലേഖനങ്ങളിലായുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിനും, അവന്റെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മരിക്കുവാനുള്ള തീക്ഷ്ണത ഇഗ്നാത്തിയോസ് തന്റെ ലേഖനങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കി. റോമിലെത്തുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ പരിശ്രമിയ്ക്കരുതെന്ന് അവരുടെ പേർക്ക് വ്യക്തമായി എഴുതി. "ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ഗോതമ്പാണ്. മൃഗങ്ങളുടെ പല്ലുകളിൽ ഞാൻ ഞെരിച്ചു പൊടിയ്ക്കപ്പെട്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ കുർബ്ബാനയപ്പമായി മാറട്ടെ." ക്രിസ്തുവിനെ എനിക്കുനേടാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അഗ്നിയോ, കുരിശു മരണമോ, വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആക്രമണമോ, എന്റെ അസ്ഥികൾ ഒടിയ്ക്കുന്നതോ അവയവങ്ങൾ ഛേദിക്കുന്നതോ, എനിക്ക് പ്രശ്നമല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം റോമാക്കാർക്കെഴുതി. ഈ മനഃസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുവാൻ അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. സഭയിൽ ബിഷപ്പിന്റെ അധികാരം ഏറ്റം പ്രധാനമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസവിപരീതങ്ങൾക്കെതിരായും അനൈക്യത്തിനെതിരായും പോരാടി സഭയെ നയിക്കേണ്ടത് എപ്പിസ്ക്കോപ്പയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സഭയുടെ അന്നത്തെ പൗരോഹിത്യഗണത്തിൽ പ്രധാനമായും മൂന്ന് സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. (മാഗ്നീഷ്യ: 6:18) (ത്രല്ലാസ് 3.1, ഫിലി: 7.1, 9:1) ഇതിൽ ഏറ്റം പ്രധാനസ്ഥാനി എപ്പിസ്ക്കോപ്പായാണ്. 'അദ്ദേഹം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിയ്ക്കുന്ന പ്രതീക മാണ് എന്നും ഇഗ്നാത്തിയോസ് പറഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു പിതാവിനെ അനുസരിച്ചതു പോലെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ബിഷപ്പിനെയും അപ്പോസ്തോലന്മാരെ പോലെ കശ്ശീശന്മാരെയും കർതൃ കല്പനപോലെ ശെമ്മാശ്ശന്മാരെയും ബഹുമാനിയ്ക്കുക. ബിഷപ്പിനെ കൂടാതെ സഭയെ സംബന്ധിച്ച ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കരുത്. ബിഷപ്പോ അദ്ദേഹത്താൽ നിയമിതനായ ആളൊ അർപ്പിക്കുന്ന കുർബ്ബാന അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കുർബ്ബാനയായി ഗണിയ്ക്കപ്പെടട്ടേ. യേശുക്രിസ്തു എവിടെ ഉണ്ടോ, അവിടെ കാതോലികാ സഭ ഉള്ളതുപോലെ എവിടെ ബിഷപ്പുണ്ടോ, ജനങ്ങളും അവിടെ ആയിരിക്കട്ടെ. ബിഷപ്പിനെ കൂടാതെ മാമോദീസ യോ, കുർബ്ബാനയോ അർപ്പിയ്ക്കുവാൻ അനുവാദമില്ല (സ്മിർണ്ണ 8:1)

ഫിലാഡൽഫിയായിലെ സഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതി, "ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ തന്നെ പറയുന്നു എപ്പിസ്ക്കോപ്പായിക്കും, കശ്ശീശന്മാർക്കും ശെമ്മാശൻമാർക്കും ചെവികൊടുക്കുവീൻ" (ഫിലി 7:1) പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു എപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും ഇത്രയധികം ഊന്നൽ കൊടുത്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ള ആദിമസഭാചരിത്രരേഖകൾ വേറെയില്ലാ എന്നു തന്നെ പറയാം.

യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു വേദശാസ്ത്രവീക്ഷണത്തിന് അടിത്തറ പാകിയ പിതാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനിയാണ് അന്ത്യോഖ്യയിലെ ഇഗ്നാത്തിയോസ്. ക്രിസ്തീയ രക്തസാക്ഷികൾക്ക് എന്നും പ്രചോദനമായിരുന്നു റോമിലെക്കുള്ള ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ സംഭവ ബഹുലമായ രക്തസാക്ഷിയാത്ര. റോമിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കുകയും പില്ക്കാലത്ത് അത് അന്ത്യോഖ്യയിൽ കൊണ്ടുപോയി സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

12.2 St. Polycarp of Smyrna

പിന്നീട് അപ്രകാരം ആയിത്തീരുന്നു....മത്തായി എബ്രയാഭാഷയിൽ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ചു...." വേദപുസ്തക വായ്നയ്ക്കു പാപ്പിയാസിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നവയാണ്.

സ്മിർണ്ണയിലെ പോളിക്കാർപ്പോസ് (AD 69/70-155/156)

സ്മിർണ്ണായിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പോസ് വാർദ്ധക്യത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ആദിമസഭ വളരെ അഭിമാനത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. സ്മിർണ്ണായിലെ സഭ തയ്യാറാക്കിയ പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം എന്ന കൃതിയിൽനിന്നും ഐറേനിയോസിൽ നിന്നുമാണ് പോളിക്കാർപ്പോസിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരണങ്ങൾ ലഭിയ്ക്കുന്നത്.

ഏഷ്യമൈനറിലെ സ്മിർണ്ണയെന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു വളർന്ന പോളിക്കർപ്പോസ് യോഹന്നാൻശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. സ്മിർണ്ണായിലെ ബിഷപ്പായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിയ്ക്കുന്നതും യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാതന്നെയാണെന്ന് തെർത്തുല്ല്യൻ പറയുന്നു. യഹൂദന്മാരുടെയും പുറജാതികളുടെയും പീഡകളിൽ നിന്നും, വേദവിപരീതങ്ങളിൽനിന്നും സഭയെ സംരക്ഷിയ്ക്കുക എന്ന ശ്രമകരമായ ദൗത്യമായിരുന്നു പോളിക്കാർപ്പോസിന് നിർവ്വഹിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നത്. വേദവിപരീതികളോട് വളരെ കർക്കശമായ നിലപാടായിരുന്നു പോളിക്കാർപ്പോസ് പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ വഴിയിൽ വച്ച് ജ്ഞാനവാദിയായ മാർസീയോൺ എന്ന വേദവിപരീതിയെ പോളിക്കാർപ്പോസ് കണ്ടുമുട്ടി. "എന്നെ മനസ്സിലായോ" എന്ന് പോളിക്കാർപ്പോസിനോട് മാർസിയോൺ ചോദിച്ചു. പോളിക്കാർപ്പോസ് ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "ഉവ്വ്; മനസ്സിലായി; സാത്താന്റെ ആദ്യജാതൻ"

അന്ത്യോക്യയിലെ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ റോമിലേക്കുള്ള രക്തസാക്ഷിയാത്രയിൽ സ്മിർണ്ണായിൽ എത്തുകയും പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ അതിഥിയായി താമസിയ്ക്കുകയും ചെയ്തത് പോളിക്കാർപ്പോസിന് വലിയ സന്തോഷവും പ്രോത്സാഹനവും ആയിരുന്നു.

പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വ വൃത്താന്തം രക്തസാക്ഷിത്വ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ ഏറ്റം പ്രധാനമർഹിയ്ക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. പോളിക്കാർപ്പോസ് ബന്ധനസ്ഥനായി പോകുന്ന കാര്യം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം രക്തസാക്ഷിത്വത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. പോളിക്കാർപ്പോസ് പ്രാർത്ഥനയവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഭരണാധികാരി പറഞ്ഞു. "ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു എന്ന് ശപഥം ചെയ്താൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടയയ്ക്കാം." വന്ദ്യവയോധികനായ പോളിക്കാർപ്പോസ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉത്തരം നല്കി.

"എൺപത്തിയാറു സംവത്സരം ഞാൻ അവനെ സേവിച്ചു. അവൻ ഇതുവരെയും എന്നോടൊന്നും അന്യായമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അപ്രകാരമുള്ള എന്നെ വീണ്ടെടുത്ത എന്റെ രാജാവിനെ ഞാൻ എങ്ങനെ തള്ളിപ്പറയും" (I.31). കോപാന്ധരായ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ അഗ്നിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ആ വിശുദ്ധനെ ഗ്രസിയ്ക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ അഗ്നി ഒരു കുടം പോലെ ചുറ്റും നിന്നു. അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വെട്ടിക്കൊന്ന് മൃതശരീരം ചിതയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസികൾ വന്ന് ഭൗതിക അവശിഷ്ടങ്ങൾ എടുത്ത് പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് സംസ്കരിച്ചു. ആണ്ടുതോറും അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായ ദിവസം വിശ്വാസികൾ അവിടെ കൂടിവരികയും അദ്ദേഹത്തെയും മറ്റെല്ലാ രക്തസാക്ഷികളെയും അനുസ്മരിയ്ക്കുകയും പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആകാം ആദിമസഭയിൽ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുകയും അവരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളെ ബഹുമാനിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് ഉണ്ടായത്.

പോളിക്കാർപ്പോസ് ഫിലിപ്പ്യർക്ക് രണ്ടുലേഖനങ്ങളും മറ്റു പല ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയതായി വിശ്വസിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അതിൽ ഫിലിപ്പ്യർക്കെഴുതിയ ഒരു ലേഖനം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളൂ. അത് എ.ഡി 135 ൽ എഴുതിയതാണെന്ന് വിശ്വസിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. വേദശാസ്ത്രവും സന്മാർഗ്ഗോപദേശവും സമ്മിശ്രമായി ഈ കത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വഹിച്ച് നമ്മൾക്കുവേണ്ടി മറുവിലയായി മരിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (8:1)

പുരോഹിതന്മാർ എല്ലാവരോടും അനുകമ്പയും ദയയും ഉള്ളവരും, തെറ്റിപ്പോയവരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവരും, രോഗികളെ സന്ദർശിയ്ക്കുന്നവരും അനാഥരെയോ വിധവകളെയോ ദരിദ്രരെയോ ഉപേക്ഷിക്കാത്തവരും എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ നന്മയായുള്ളത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ആയിരിയ്ക്കണം. അവർ പരിപൂർണ്ണമായി കോപത്തിൽ നിന്നും, മുഖസ്തുതിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നവരും ആയിരിയ്ക്കണം. അവർ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അകലെയായിരിക്കട്ടെ. പാപത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നാമെല്ലാവരും ഒരുപോലെ കടക്കാരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവർ ആരെക്കുറിച്ചെങ്കിലും ദോഷമായുള്ളതു കേട്ടാൽ അത് ഉടൻ വിശ്വസിയ്ക്കാത്തവരും ധൃതിയിൽ ആരെയും വിധിയ്ക്കാത്തവരും ആയിരിക്കണം എന്ന് പോളിക്കാർപ്പോസ് എഴുതി.

പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ലേഖനം സ്മിർണ്ണായിലെ സഭ ഫിലോമെലിയത്തിലെ സഭയ്ക്കെഴുതുന്ന ഒരു വിവരണമായിട്ടാണ് കാണുന്നത് മാർസിയോൺ എന്ന ഒരു അജ്ഞാത വ്യക്തിയുടെ കൈയ്യടയാളവും അതിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ വികാരഭരിതവും ഹൃദയസ്പർശിയുമാണ്. അതിലെ വിവരണം. എ.ഡി 155 ലൊ 157 ലൊ ഇത് എഴുതിയതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ആദിമനൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയത് പ്രധാനമായും അപ്പോസ്തോലപിതാക്കന്മാരാണ്. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ അധികാരത്തിലാണ് അവർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതരീതിയിലേക്ക് പ്രവേശനം നേടിയവരുടെ സംശയങ്ങൾ ദൂരികരിയ്ക്കുന്നവയും അവരെ നയിക്കുന്നവയുമാണ് അവരുടെ പഠിപ്പിയ്ക്കൽ പുതിയ നിയമത്തിന്റെയും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെയും പഠിപ്പിയ്ക്കലിന്റെയും തുടർച്ച അപ്പോസ്തോലീക പിതാക്കന്മാരിൽ കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെയാണ് ആദിമസഭ അപ്പോസ്തോലികപിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളെ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. അപ്പോസ്തലന്മാരുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയവർ എഴുതിയതായതു കൊണ്ട് ഇവയുടെ ആധികാരികതയെ ആരും ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. അവയുടെ പ്രസക്തി ഇന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുമില്ല.

92

13 Faith Study Material in English

The Scripture and The Church: Reflections

By completing the classes, participants will enhance their understanding on the following areas outlined:

- Different perspectives among different churches pertaining to scriptures
    - What are the differences?
    - How are they different?
    - Why differences exist amongst different churches pertaining to scriptures?

- Differences that exists regarding books included in the Bible
    - What are the differences?
    - Why these differences exist?

- Formation of the Old Testament
    - Division and content of the Old Testament
    - The Old Testament canon
    - Text of the old testament and translations
    - Deuterocanonical books or apocrypha text
      (The Rays of Hope by Rev. Fr. Dr. K. Abraham George)

- Formation of the New Testament
    - Relation between New Testament and Old Testament
    - Circumstances that led to the writing of New Testament canon
      (In The Fullness of Time by Rev. Fr. T. J. Joshua)

- What scripture is, and how it is to be read?
- How apostles and evangelists understood scripture? Is it our task to seek the exposition of the inspired meaning residing within the text?
- The Christian church as a Scriptural Church
- Bible in liturgy

Introduction

The Holy Bible is a library of divinely inspired books written over an extended period. The scripture explores life's most complicated questions: death, life, and human struggle. God intervening in the life of all humanity through the chosen people – Israelites, with their origin in Egypt and then leading up to their kingdom, with their first temple and eventually they were conquered by the Babylonians and captured into exile. Then in a crucial moment in the history, many Israelites returned to their Promised Land; they built a second temple, reformed their identity, and this is when the Jewish scriptures began to form in to the shape that we have it today.

In Hebrew, the Jewish Scripture is called by an acronym 'TaNaK': 'Ta' stands for Torah (law – 5 books), 'N' stands for Nevi'im (prophets), 'K' stands for Ketuvim (writings). The Jewish people believed that through all the literary works, God spoke to His people. There were other books produced during the second temple period (Maccabees, Judith, Tobit etc.). Altogether, the scripture articulates an epic narration on how God is working through the humanity, to bring order and beauty out of the chaos of our world. The text expounds on the coming of the ultimate leader - Messiah - who is to renew all the creation. A few centuries later, fulfilling the prophecies in due time, God became man to restore humanity and renew the entire creation. The Apostles composed the new literary works continuing the Jewish tradition inspired by the Holy Spirit, envisaging the four gospels and other letters written by the apostles, and disciples of our Lord Jesus Christ.

Formation of the Old Testament and Development of Hebrew Bible canon

The Hebrew Scripture consists of three sections.

A. TORAH (Law)
B. NEBI'JM (Prophets)
C. KETUBIM (Writings)

The word 'canon' means measuring rod. The collection of books which were accepted as the basis of faith by the Jews, and which were recognized in the Christian Churches is known as the Old Testament canon. The Christians started using the Septuagint, which contained books not included in the Hebrew scripture, so the Jews felt the need to finalize the books to be included in the Hebrew canon of Scriptures. They had to decide upon the relative importance and values of every book. Scholars believe that the three major sections of the Old Testament were included in it, at three different stages.

The Book of Deuteronomy includes a prohibition against adding or subtracting, (Deut 4:2, Deut 12:32) which might apply to the book itself (i.e. a "closed book", a prohibition against future scribal editing) or to the instruction received by Moses on Mt. Sinai.

The two books of Maccabees are not a part of the Jewish canon and describes Nehemiah (around 400 BCE) as having "founded a library and collected books about the kings and prophets, and the writings of David, and letters of kings about votive offerings" (2 Maccabees 2:13–15). The Book of Nehemiah suggests that the priest-scribe Ezra brought the Torah back from Babylon to Jerusalem and the Second Temple (8–9) around the same time. Both 1 and 2 Maccabees suggest that Judas Maccabeus (around 167 BCE) also collected sacred books (1 Maccabees 3:42–50, 2 Maccabees 2:13–15, 2 Maccabees 15:6–9).

The study of the Old Testament in the light of the apostolic tradition, will enlighten us with the realization of our Lord who fulfilled the law and the prophets, as He promised. The collection of 49 books is traditionally subdivided into four different sections:

1) the five Books of Law
2) the Books of History
3) the Books of Wisdom
4) the Books of Prophecy

The list of books included in the Old Testament is different in Orthodox Bible, Roman Catholic, and Protestant Church versions (Refer Orthodox Study Bible for comparison).

Council of Jamnia – AD 90

In AD 90, a group of rabbis under the leadership of Johanneau Ben Zakkai met in Jamnia to decide upon the final selection of books to be included in their canon and accordingly they came to an agreement. The council was joined to establish a standard variance between the scripture being acknowledged by the church and Hebrews.

Different translations: Septuagint, Peshitta, Vulgate, Targum

The Septuagint (LXX) is a Koine Greek translation of the Hebrew Scriptures, translated in stages between the third to second centuries BC in Alexandria, Egypt. According to Michael Barber, in the Septuagint, the Torah and Nevi'im are established as canonical, but the *Ketuvim* appear not to have been definitively canonized yet. The translation (and editing) work might

have been done by seventy (or seventy-two) elders from all the twelve Jewish tribes who translated the Hebrew Bible into Koine Greek. Beyond that, according to him, it is virtually impossible to determine when each of the other various books was incorporated into the Septuagint. (*Barber, Michael (2006-03-04).*"Loose Canons: The Development of the Old Testament (Part 1)")

The word 'apocrypha' from its counterpart in Greek, which means 'hidden' or 'unrevealed'. During the two centuries before Christ, as far as Jewish literature was concerned, a number of books were written in Hebrew, Greek, and Aramaic. They mirrored that age with its special features, and ideologies. During this period, a few books other than those constituting the Hebrew Scriptures got included in the Septuagint. The Churches disagree upon the book to be included under the title 'Apocrypha' and their canonical status. Some writers refer to the books in the Hebrew Old Testament as the Genesis -Malachi group and those in Apocrypha as the Tobit – Maccabees group.

Council of Trent

It was the Council of Trent in 1546 that decided that the Roman Catholic Church should regard the Tobit - Maccabees set with the same importance they gave to the Genesis - Malachi set. However, 1 and 2 Esdras and the prayer of Manasseh are not included in the canonical list in the Bible of the Roman Catholic Church, but they are given at the end as Appendix.

Peshitta

The text in Syriac known as 'Peshitta' is the official Bible of the Syrian Church. In the ancient manuscript of this Bible, known as Codex Ambrosianus, the Tobit - Maccabees set also was included along with the Genesis - Malachi set. In the Canon of Bar Hebraeus, the Tobit - Maccabees group was also included among the books of the Old Testament. In the lectionary of the Syrian Church, the readings from the Tobit - Maccabees books were also induced. In the Syriac Old Testament, published by the Peshitta Institute in Holland, the Apocrypha is also included, following the pattern in Codex Ambrosianus.

Most of the Protestant Churches accept only the Genesis - Malachi group. Some of them accept the Tobit - Maccabees group just for meditations and not for learning the faith. Church Fathers used to quote from Apocrypha. Mar Aphrem and Mar Aphraates had cited quotations

from Apocrypha in their books. Origen and Mar Cyril of Jerusalem had often used the term ‘Apocrypha’ in their writings.

The main thoughts about God in these books are quite in harmony with those in the Hebrew Old Testament. God reveals Himself through manifold ways, for example, through ‘nature’, through ‘wisdom’ and through ‘the angels’ (2 Esdras 5:31). The study of Apocrypha helps to grasp the different thoughts, ideologies, and spiritual conflicts in the religion and culture of the Jews during the three centuries from 200 BC. In addition, this is important as it serves as the connecting link between the Old Testament period and the New Testament period. We can grasp better, by going through Apocrypha.

Formation of New Testament and New Testament canon

“The New Testament is hidden in the Old Testament. In the New Testament the Old Testament becomes illuminated (St. Augustine)"

The Letters of Paul are the first books to be written in the New Testament. They were not written in the hope or intention that they would be regarded as scriptures. Paul was prompted to write these because of the problems and needs that arose in the churches which he had founded and to which he was related, which now faced the problems of disunity and divisions raised by false teachings and false customs. Nevertheless, as they are written under the inspiration of the Holy Spirit, they became relevant to any nation at any time. Each of his letters was written to a church or one individual. It was after the time of the Apostle that they were collected together. By the time Peter wrote his second letter, Paul's letters had become popular. (Refer 2 Pet 3:15)

The Gospels: How were they formed?

In the early stages, nobody ventured to put the gospel truths into a written form. There were many reasons for this: The apostles and other evangelists preferred evangelism by speech over written - evangelism. They might have felt this to be the command of the Lord (Matt 28:18, 2 John 12), and as they hoped that the second coming of the Lord (Parousia) would happen imminently. They never felt the need to leave any written record.

The period of the apostles who were eyewitnesses to Jesus' ministry was passing quickly, and the chances of hearing them decreased alarmingly. Only then, an urge came to keep a written

record. It was also a fact that when the church grew and spread to many regions, it was not possible for the apostles and their coworkers to be present everywhere; the written word could travel much faster. They came to realize that the Second coming was not as imminent as they expected. These were the main factors that ultimately lead to the Gospels being written as memories of the apostles, as articles of the belief of the community, and aids to the study of religious doctrines.

During the second century, in addition to the New Testament books generally accepted, certain other books also became popular. Most of them were written by heretics to spread their own doctrines. Thus, two types of books were in circulation, one written under the inspiration of the Holy Spirit and the other containing false and personal teachings. This produced a lot of confusion among the believers. It must be remembered that at that time the term 'Scripture' meant only the Old Testament books. Yet in the worshipping community, the Gospels and the letters of Paul were read and gradually the church considered them, as valuable as the Old Testament books.

The New Testament canon was formed to check the activities of the heretics. The example of the Jewish Old Testament influenced the Christian Church, which wanted to have a set of authoritative books just as the Jewish Church had its Old Testament books. The development of the New Testament canon was, like that of the Old Testament, a gradual process. The New Testament canon ultimately determined which were the authoritative books containing the basic teachings.

Three main norms were followed for inclusion in the New Testament canon:

1. The book should have long record of being used in public worship.
2. The contents of the book should be spiritually profitable for the readers and it should agree to the true doctrines.
3. The authenticity of the book-it should· be written either by the apostles themselves or their close followers.

Irenaeus (died c. 202) quotes and cites 21 books that would end up as part of the New Testament, but does not use Philemon, Hebrews, James, 2 Peter, 3 John and Jude. By the early 3rd century, Origen of Alexandria may have been using the same 27 books as in the modern New Testament, though there were still disputes over the canonicity of Hebrews, James, 2 Peter, 2 and 3 John, and Revelation. Likewise, by 200, the Muratorian fragment

shows that there existed a set of Christian writings somewhat similar to what is now the New Testament, which included four gospels and argued against objections to them. Thus, while there was plenty of discussion in the Early Church over the New Testament canon, the "major" writings were accepted by almost all Christian authorities by the middle of the second century. (*The Cambridge History of the Bible* (volume 1) eds. P. R. Ackroyd and C. F. Evans (Cambridge University Press, 1970) p. 308.)

The next two hundred years followed a similar process of continual discussion throughout the entire Church, and localized refinements of acceptance. This process was not yet complete at the time of the First Council of Nicaea in 325, though substantial progress had been made by then.

Though a list was clearly necessary to fulfill Constantine's commission in 331 of fifty copies of the Bible for the Church at Constantinople, no concrete evidence exists to indicate that it was considered a formal canon. In the absence of a canonical list, the resolution of questions would normally have been directed through the See of Constantinople, in consultation with Bishop Eusebius of Caesarea (who was given the commission), and perhaps other bishops who were available locally.

In the encyclical letter issued by Athanasius of Alexandria in AD 365, a New Testament canon was described which included 27 books. Though the Ecumenical Synods have not made any pronouncement about the canon of the Bible, a list formulated by the Carthage Council of the Western Church (in 397 AD) contained the 27 books that comprise the New Testament today.

Three Synods on canonicity

Augustine called three synods on canonicity: The Synod of Hippo in 393, the Council of Carthage (397), and the Council of Carthage (419). Each of these reiterated the same Church law: "nothing shall be read in church under the name of the divine scriptures" except the Old Testament (arguably including the books later called Deuterocanonical) and the canonical books of the New Testament. These decrees also declared by fiat that, Epistle to the Hebrews was written by Paul, for a time ending all debate on the subject.

New Testament Canon in Eastern Orthodox Churches

The Eastern Churches had, in general, a weaker feeling than those in the West for the necessity of making a sharp delineation with regard to the canon. They were more conscious

of the gradation of spiritual quality among the books that they accepted (e.g. the classification of Eusebius) and were less often disposed to assert that the books, which they rejected, possessed no spiritual quality at all. Similarly, the New Testament canons of the Syriac, Armenian, Georgian, Egyptian Coptic, and Ethiopian Churches all have minor differences. The Revelation of John is one of the most uncertain books; it was not translated into Georgian until the 10th century, and it has never been included in the official lectionary of the Eastern Orthodox Church, whether in Byzantine or modern times.

What scripture is and how it is to be read?

What scripture is and how it is to be read, is an important issue. "The bible is a book *from the church, for the church, and by the church* inspired by the Holy Spirit" - (Fr. T. J. Joshua)

It is important for us to know the dynamics between the Scripture and tradition. Scripture exist within the tradition; Orthodox understanding does not separate scripture from tradition. Not everything we received from the past is of equal value, nor is everything we received from the past necessarily true. "Tradition is not a set of abstract propositions; it is a life, a personal encounter with the Christ in the Holy Spirit. Tradition is not kept in the church, it lives in the church; it is the life of Holy Spirit in the church." (Bishop Kallistos Ware – The Orthodox Church)

"To accept and understand scripture we must live within the church, we must be conscious of the grace giving presence of the lord in it; we must feel the breath of the Holy Spirit in it." (George Florovsky – The Catholicity of the church). The church was instrumental in deciding and choosing the books that were counted as scripture in the New Testament. The church is to teach, and the bible is to prove. Holy Scripture is to be understood in its relation to the church. Individual interpretation can lead us into heresy and deviation from the true faith. The writings of the holy apostolic fathers are important in understanding the Holy Scripture. Apostolic fathers were educated directly by the apostles, that make patristic writings relevant in understanding the Holy Scripture.

St Irenaeus makes it clear in his writing "Against the heresies" that for the followers of Christ reading the scripture means seeking to understand the person of Christ. "For Christ is the 'treasure which was hidden in the field' (Mathew 13:44), and 'the field is the world' (Mathew 13:38)." (Daniel 12:4,7; Jeremiah 23:20)

"Every prophecy before its fulfillment is nothing but an enigma and ambiguity to human beings; but when the time has arrived and the prophecy is fulfilled then it has an exposition. The experience of discovery of Christ in and through scriptures (Old Testament as we regard now) is like Moses as he descended after the encounter with God. The reading of the scripture without knowing the treasure that it contains sees only myths and fables. When the light of the cross is shed upon the scriptures - removing the veil that lay over the Moses himself, it is revealed the glory the Moses concealed with the veil, "the knowledge of the glory of the God in the face of Christ" and inviting us to share in this glory (2 Corinthians 3:7 – 4:6).

It is difficult to fathom scripture without knowing the tradition. The tradition supplies information handed down by the apostles besides their writings, which is crucial in enabling one to know the truth.

How apostles and evangelists understood scripture? Is it our task to seek the exposition of the inspired meaning residing within the text?

"It is a stubborn fact that for almost two centuries after Christ there was no such thing as a book called 'new testament' (Fr. John Behr – The Mystery of Christ Life in Death)."

Gospel was preached in the early church before it was seen in the written form (Kerygma). Early Christians were prepared to accept four different versions of what happened. The different accounts in the four gospels contain irresolvable discrepancies. The discrepancies include but not limited to following:

1) In the synoptic gospels, Jesus has a ministry lasting only one year. However, in John it runs to three years because he describes Jesus participating in three Passovers and visiting Jerusalem several times.
2) Synoptic gospels give emphasis to the kingdom of God where as John highlights the person of Christ and the relationship with the father.
3) Perspectives are different in synoptic gospels in relation to John's version regarding miracles of our lord.
4) Differences exist in the description of Jesus, baptism, temptation, transfiguration, as well as in the order of presentation. For example, Mathew and Luke do not give the second and third temptations in the same order.
5) The stories relating to the birth of Jesus are different in Mathew and Luke. Mark has not accepted these.

6) Timing pertaining to the cleansing of the temple by our lord Jesus Christ (at the beginning of Christ's ministry in John, and towards the end of the ministry in synoptic gospels).
7) Timing of the crucifixion (on the day when the Passover lamb was sacrificed in John and on the following day in synoptic), the words of Christ from the cross.
8) The resurrection appearances.
9) The cock crowed once (Mathew, Luke, and John) and twice in Mark.

The discrepancies are divinely placed obstacles to direct our attention to the person and work of Jesus Christ expounded with the reference of scriptures, rather than the mere history.

Our tendency is to treat scripture in a quite different manner than the apostles and the early church following them. Our task is to know the person of Christ by understanding how the text speaks of him. "In a large account the confusion that exist today regarding the basis of Christian faith, results from taking for granted the existence of new testament, and then turning it for the primary testimony to Christ and considering its allusions to the Old Testament as a secondary layer (Fr. John Behr – The Mystery of Christ Life in Death)."

The crucified and exalted Christ opened the scriptures to reveal how they spoke of him to enlighten the disciples with the luminous understanding that He is the Lord. (John 5:39, 46) The meaning of the scripture lies in knowing how it speaks of our lord Jesus Christ for apostles. The 'word of the God' for apostles did not refer to scripture as we assume today, but to Jesus Christ himself and the gospel proclaiming him, the crucified and exalted one as the Lord.

The Christian church as a Scriptural church

The Bible is the supreme expression of the God's revelation to human race. "Christians are people of the book, the Bible is the book of people; it must not be regarded something set up over the church, but as something that lives and is understood within the church. It was the church which originally decided which books form a part of Holy Scripture (Bishop Kallistos Ware, The Orthodox church, pp 199-201)"

Acts 8:30, 31. Orthodox when they read the scripture accepts the guidance of the church. Let us attend to the words of Bishop Kallistos Ware, "Orthodoxy while regarding church as the authoritative interpreter of the scripture, does not forbid historical and critical study of the

bible." It is important that we do not limit the power of Holy Spirit to inspire within a certain period. It is a true experience in the current time as it was during the time of apostles.

Heretics transfer the passage and rearrange them; and make one thing out of another; they deceive many by the badly composed fantasy of the Lord's words that they adapt. They adapt the words of the God to their own myths, in an attempt to endow it with persuasive plausibility. As such, they "disregard the order and the connection of the scriptures and disjoint the members of the truth." Heretics begin with their own fantasy, and then cloak them with the language of the scripture to fabricate their version.

2 Timothy 3:16, 17 - "All scripture ***is given by inspiration of God***, and *is* profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness; that the man of God may be perfect, thoroughly furnished unto all good works." (Romans 15:4, 2 Peter 1:20, 21, 2 Samuel 23:2, Psalm 19:7-11, Proverbs 6:23)

The scripture cannot be understood except based on scripture itself. The confusion happens when we detach the New Testament from the constellation of elements – scripture (Old Testament), canon, tradition, and succession in which it came to be.

St. Ephraim of Syria, in the fourth century, voices, "If there was only one meaning for the scripture, the first interpreter would find it, and all other listeners would have neither the toil of seeking nor the pleasure of finding. Each person hears in accordance to with his capacity, and it is interpreted in accordance to what has given to him." Each generation appropriates the apostolic deposit and proclaims it anew under the inspiration of Holy Spirit. St Irenaeus enlighten us in his writing against the heresies: "as it were a deposit in an earthen vessel, so causing the vessel containing it (the church) to be rejuvenated also." These writings clarify the relevance of the unchanging gospel in an even changing world.

Scriptural references – Holy Scripture and Tradition

- Against personal interpretations, Scripture hard to grasp - 2 Peter 1:20-21; 2 Peter 3:15-17
- Tradition is not merely in written form - 2 Tim. 1:13; 2:1-2; 2 Thess. 2:14-15; Phil. 4:9; 2 Peter 3:1-2
- Hold fast to the traditions that were handed down - 1 Corinthians 11:2
- Scripture inspired by the Holy Spirit - 2 Timothy 3:16

- A bishop should be an apt teacher - 1 Timothy 3:2
- Traditions (*Gr. Paradosis- to hand down*) handed down - 2 Thess. 3:6
- Those who reject tradition, reject not humans but God - 1 Thess. 4:8
- Christ says they know not scripture or the power of God - Matthew 22:29
- Testing the Spirit of God - 1 John 4:2-4
- Ethiopian Eunuch not understanding, seeking counsel - Acts 8:30-31
- Purpose of the Gospel; everything not written down - John 20:30-31; 21:25
- Jesus commands to do what the Pharisees teach - Mathew 23:1-3
- Paul quoting Christ outside of the Gospels - Acts 20:35
- Hold fast what we have attained - Phil. 3:15-16
- Obey what you have *received and heard,* hold fast- Rev. 3:3,11; 2:25
- Apostles taught dogma-fixed beliefs, formulas- Acts 16:4 (*Gr. Ta dogmata- dogma*)
- What is the life of the Church? - Acts 2:42
- Christ interprets scriptures concerning Himself - Luke 24:27
- Christ explained the parables to disciples in private - Mark 4:34
- All Christ got from His Father; He has made known - John 15:15
- Paul received the faith not from people but from God- Galatians 1:11-12, 1 Cor. 11:23
- Consider those who spoke word of God, imitate their faith- Hebrews 13:7, 2 Timothy 3:14
- Those who preach the word must be sent by the Church - Acts 15:22-27
- The Church is the pillar and the bulwark of Truth - 1 Timothy 3:15
- John says he wishes to come and talk face to face - 2 John 12
- Those in Thessalonica examined the Scriptures - Acts 17:11
- Jude writes about Moses, not found in the OT writings - Jude 9
- The Apostles are eyewitnesses to the majesty of God - 2 Peter 1:16

Bible in liturgy

"Orthodoxy regards bible as the verbal icon of Christ." (Bishop Kallistos Ware). The book of the Gospels is placed upon a small lectern and the gospel represents the spoken word of our Lord. We honor the Altar first, where the incarnate word dwells and the second place of honor is given to the pulpit, which carries the spoken word. We give the incense according to this order of honor. In every church, gospel book is carried in procession at the liturgy. The faithful kiss it, and prostrate themselves before it to indicate the reverence we have for the Holy Scripture in our life.

Holy Scripture is constantly read in the orthodox services and prayers. Psalms are read frequently during matins and vespers in each day. The Old Testament readings before the Holy Qurbana stand for prophecies before the incarnation of our Lord Jesus Christ.

The hymn "*Bhoovilashesham...*": God had sent the chosen Apostles to the entire world to spread the tidings of the Son of God to the ends of the earth and preached the kingdom of heaven. The content of this song is taken from the gospels of St. Mathew 28:20, St. Mark 16:15, St. Luke 24:48 and Acts 1:8 compiled together.

The Hymn "*PoulosSleeha*…": St. Paul is considered as 13th Apostle, the architect and builder of the Church. The content of the song is compiled from his own epistle to *Galatians 1: 8, 2 Corinthians 11:4*. The epistles are the words of the human beings, but the gospel is the real word of God. Therefore, we read the word of God from the sanctuary and the epistles one-step below the holies. We read the epistles first because the epistles were written before the gospels were written.

The liturgical songs are poetic expression of the Holy Scripture. For example, Yajamanan Varumanneram…: This is compiled from St. Mathew 24:42 and St. Mark 13:34. This hymn emphasizes the urgency for doing valiant work in the vineyard of the Lord because of listening to the Gospel (Luke 12:37). Parisudhalayamullil… (Luke 1:10), Karthavarulli cheithu njan… (John 6:51). The prayers are scriptural which will be evident, if we truly commit our time in understanding it.
(More examples will be discussed during the class ***)

St. Luke 24:25-32. The disciples came to ***recognize*** the Lord by the scriptures and ***encountered*** him in the breaking of bread.